

Υποθέσεις για τα σφάλματα $\underline{\varepsilon}$

1) $E(\underline{\varepsilon}) = \underline{0}$

2) $\text{Var}(\underline{\varepsilon}) = \sigma^2 \mathbf{I}_n$

3) $\underline{\varepsilon} \sim N_n(0, \sigma^2 \mathbf{I}_n)$

1) $E(\underline{y}) = \mathbf{X}\underline{\beta}$

2) $\text{Var}(\underline{y}) = \sigma^2 \mathbf{I}_n$

3) $\underline{y} \sim N_n(\mathbf{X}\underline{\beta}, \sigma^2 \mathbf{I}_n)$

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ποσοδiciστατη κανονική κατανομή

Η τ.μ W έχει ποσοδiciστατη κανονική κατανομή αν ~~είναι~~

$$f_W(w) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(w-\mu)^2}$$

Το τ.δ $\underline{w}$ έχει την n -δiciστατη κανονική κατανομή και θα

επιβodiφω $\underline{w} = \begin{pmatrix} w_1 \\ \vdots \\ w_n \end{pmatrix} \sim N_n(\mu = E(\underline{w}) = \begin{pmatrix} \mu_1 \\ \vdots \\ \mu_n \end{pmatrix}, \Sigma = \text{Var}(\underline{w}) = \begin{pmatrix} \sigma_{11} & \dots & \sigma_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \sigma_{n1} & \dots & \sigma_{nn} \end{pmatrix})$

αν η σ.φ.η (ή από κοινού κατανομή των $W_1, \dots, W_n$) είναι

$$f_{\underline{w}}(\underline{w}) = \frac{1}{(2\pi)^{n/2} |\Sigma|^{1/2}} e^{-\frac{1}{2}(\underline{w}-\underline{\mu})^T \Sigma^{-1}(\underline{w}-\underline{\mu})}$$

όπου $\sigma_{ii} = \text{Var}(W_i) = \sigma_i^2$, $\sigma_{ij} = \text{Cov}(W_i, W_j)$, $\underline{w} \in \mathbb{R}^n$

Για να οριχεται πρέπει $\Sigma > 0$ (θετικά ορισμένος)

Ιδιότητες της $Nu(\mu, \Sigma)$

1) Αν $W = \begin{pmatrix} w_1 \\ \vdots \\ w_n \end{pmatrix} \sim Nu(\mu, \Sigma)$ τότε $w_i \sim N(\mu_i, \sigma_{ii} = \sigma_i^2)$ $i=1, \dots, n$

(Το αντίστροφο δεν ισχύει πάντα. Ισχύει μόνο αν οι w_i είναι
αυτορρέουσες διευθετη $Cov(w_i, w_j) = 0$)

2) Αναλλοιωτο της $Nu(\mu, \Sigma)$

Αν $W \sim Nu(\mu, \Sigma)$ και A ένας $q \times n$ πίνακας τότε

$$AW \sim Nq(A\mu, A\Sigma A') \quad (\text{ή } AW + b \sim Nq(A\mu + b, A\Sigma A') \quad b \in \mathbb{R}^q)$$

Ιδιότητες των Ε.Ε.Τ $\hat{\beta}$

1) Οι Ε.Ε.Τ. $\hat{\beta} \sim N_{p+1}(\beta, \sigma^2(X^T X)^{-1})$

Απόδειξη

Δείξαμε ότι $E(\hat{\beta}) = \beta$ και $Var(\hat{\beta}) = \sigma^2(X^T X)^{-1}$

Άρα έδο $\hat{\beta} \sim N_{p+1}$

Πράγματι $\hat{\beta} = \underbrace{(X^T X)^{-1} X^T}_{A \rightarrow (p+1) \times n} Y$

Άρα το $\hat{\beta}$ έχει $(p+1)$ -διάστατη κατανομή ως γραμμικός μετασχηματισμός του Y και επειδή $Y \sim Nu$ από την z υπόθεση για τα εφάλματα.

2) ΟΙ ΕΕΤ $\hat{\beta}$ είναι ΑΟΕΔ

ΘΕΩΡΗΜΑ Gauss-Markov

ΟΙ ΕΕΤ $\hat{\beta}$ έχουν τη μικρότερη διακύμανση μεταξύ όλων των αμερόληπτων εκτιμητών της παραμέτρου β που είναι γραμμικές βωαρτίσεις των εφάρτυμένων μεταβλητών $y_1, \dots, y_n$.

(Απόδειξη Αναλυτική και Παραδείνεται.)

3) ΟΙ Ε.Ε.Τ $\hat{\beta}$ συντίθονται με τον ΕΜΠ της παραμέτρου β

Περαιτέρω ο ΕΜΠ της σ^2 είναι $\hat{\sigma}^2 = \frac{SS_{res}}{u} = \frac{n-p-1}{n} MS_{res}$

ΕΕΤ $\rightarrow$ ελαχιστοποίηση του $S = \sum_{i=1}^n \varepsilon_i^2 = \varepsilon^T \varepsilon = (y - X\beta)^T (y - X\beta) \quad (1)$

$L =$ Από κοινού κατανομή δεδομένων = Από κοινού κατανομή $y =$

$$= \rho_{\tilde{y}}(y) = \frac{y \sim N_n(X\beta, \sigma^2 I_n)}{(2\pi)^{n/2} |\sigma^2 I_n|^{1/2}} e^{-\frac{1}{2} (y - X\beta)^T (\sigma^2 I_n)^{-1} (y - X\beta)} =$$

$$\frac{|aA| = a^n |A|}{(2\pi)^{n/2} (\sigma^2)^{n/2} |I_n|} e^{-\frac{1}{2} (y - X\beta)^T \frac{1}{\sigma^2} I_n^{-1} (y - X\beta)} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow L = L(\beta, \sigma^2) = \frac{1}{(2n\sigma^2)^{n/2}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} (y - X\beta)^T (y - X\beta)}$$

$$\log L = -\frac{n}{2} \log 2n - \frac{n}{2} \log \sigma^2 - \frac{1}{2\sigma^2} (y - X\beta)^T (y - X\beta)$$

• Για την εύρεση των ~~ελαχίστων~~ Ε.Μ.Π του β μεγιστοποιώ ως προς β το $\log L$ ή μεγιστοποιώ ως προς β το

$$-\frac{1}{2\sigma^2} (y - X\beta)^T (y - X\beta) \text{ ή ελαχιστοποιώ ως προς } \hat{\beta} \text{ το}$$

$$\frac{1}{2} (y - X\hat{\beta})^T (y - X\hat{\beta}) \quad (2)$$

Από (1), (2) προκύπτει ότι $EET \equiv EMT$

• Ο Ε.Μ.Π της σ^2 προκύπτει από μεγιστοποίηση ως προς σ^2 του $\log L$ ή του $-\frac{n}{2} \log |\sigma^2| - \frac{1}{2\sigma^2} (y - X\hat{\beta})^T (y - X\hat{\beta})$ ή

του $-\frac{n}{2} \log \sigma^2 - \frac{1}{2\sigma^2} SS_{res}$ το οποίο μεγιστοποιείται για $\boxed{\hat{\sigma}^2 = \frac{SS_{res}}{n}}$

4) $\frac{SS_{res}}{\sigma^2} \sim \chi_{n-p-1}^2$

Η απόδειξη απαιτεί γίνει θεωρία παρατηρήσεων τριγωνικών μορφών

5) Ο, $EET \hat{\beta}$ είναι ανεξάρτητα του SS_{res} ή του SS_{res}

Η απόδειξη ομοίως με πριν.

6) Για τον έλεγχο της $\beta_i = \beta_i^*$ (β_i^* γνωστό) $i=1, \dots, p$

δημοιοποιείται η T $t_i = \frac{\hat{\beta}_i - \beta_i^*}{\sqrt{MS_{res}} \sqrt{C_{i+2, i+2}}}$

με $t_i \sim t_{n-p-1}$ υπό την H_0 και κ.η. $|t_i| \geq t_{n-p-1, \frac{\alpha}{2}}$ $i=1, \dots, p$
όπου $c_{i+2, i+2}$ το $(i+1)$ -διαγώνιο στοιχείο του πίνακα $(X^T X)^{-1}$

Παρατήρηση

~~παρατήρηση~~

Έχει ενδιαφέρον πρακτικό η περίπτωση $\beta_i^* = 0$ γιατί αν δεν μπορούμε να απορρίψουμε την $H_0: \beta_i^* = 0$ σημαίνει ότι η αντίστοιχη ανεξάρτητη μεταβλητή $x_i, i=1, \dots, p$ δεν συνδέεται γραμμικά με την Y .

Επειδή $\hat{\beta} \sim N_{p+1}(\beta, \sigma^2 (X^T X)^{-1})$ $\hat{\beta} = \begin{pmatrix} \hat{\beta}_0 \\ \hat{\beta}_1 \\ \vdots \\ \hat{\beta}_p \end{pmatrix}$

εάνθε συνιστώσα έχει μονοδιάστατη κανονική A_p

$\hat{\beta}_i \sim N(\beta_i, \sigma^2 c_{i+2, i+2}), i=1, \dots, p$ και υπό την $H_0: \beta_i = \beta_i^*$

$\hat{\beta}_i \sim N(\beta_i^*, \sigma^2 c_{i+2, i+2}), i=1, \dots, p \Rightarrow$

Υπό την $H_0: \beta_i = \beta_i^*$ $\frac{\hat{\beta}_i - \beta_i^*}{\sigma \sqrt{c_{i+2, i+2}}} \sim N(0, 1)$

θεωρώντας $\frac{\hat{\beta}_i - \beta_i^*}{\sigma \sqrt{c_{i+2, i+2}}} \sim \frac{N(0, 1)}{\sqrt{\chi^2_{n-p-1} / (n-p-1)}} \equiv t_{n-p-1}$

$\Rightarrow \frac{\hat{\beta}_i - \beta_i^*}{\sqrt{MS_{res} c_{i+2, i+2}}} = t_i$

Άρα καταλήγουμε ότι υπό $H_0: \beta_i = \beta_i^*$ $t_i = \frac{\hat{\beta}_i - \beta_i^*}{\sqrt{MS_{reg}} \sqrt{C_{i+2, i+2}}} \sim t_{n-p-1}$

Η μορφή της κ.η είναι η ίδια με τις τιμές του t_i δηλ $|t_i| > c$

~~α~~ $\alpha = P(\text{Απόρ } H_0 / H_0 \text{ αληθ.}) \Rightarrow \dots \Rightarrow c = t_{n-p-1, \frac{\alpha}{2}}$

7) Για τον έλεγχο της $H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_p = 0$ (δυνατότητα του ελέγχου ύπαρξης του μοντέλου της π.γ.π) χρησιμοποιούμε ως

Σ.Σ.Τ. της $F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} \sim F_{p, n-p-1}$ υπό την H_0

και κ.η. μεγέθους α $F \geq F_{p, n-p-1, \alpha}$

Γενική γραμμική υπόθεση

Θεωρούμε το μοντέλο π.γ.π $\underline{y} = X\underline{\beta} + \underline{\varepsilon}$ $\varepsilon \sim N_n(0, \sigma^2 I_n)$

με του όρο γενική γραμμική υπόθεση εννοούμε $H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta}$ όπου

A ένας $q \times (p+1)$ πίνακας γνωστός και $\underline{\zeta}$ ένα q -διάστατο διάνυσμα γνωστό

Ερώτημα: Γιατί μια τόσο γενική ~~α~~ H_0 ?

Γιατί μπορεί να εφαρμοστεί για καταστάσεις A και $\underline{\zeta}$ ώστε να εκφράσει γενικές υποθέσεις

Παράδειγμα

(4)

1. Έστω $A = I_{p+1}$ και $\zeta = \underline{0}$ τότε $H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta} \Leftrightarrow H_0: \beta_i = 0 \quad \forall i$

2. Έστω $A = I_{p+1}$ και $\zeta \neq \underline{0}$ τότε $H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta} \Leftrightarrow H_0: \beta_i = \beta_i^*$

όπου β_i^* το i -στόιχείο του ζ

3. $H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta} \Leftrightarrow H_0: \underline{b}_{\omega} = \underline{\zeta}$ όπου $\underline{b}_{\omega}$ ένα υπό-διάνυσμα από

ωνοιοτήτες του $\underline{\beta}$ π.χ $\underline{b}_{\omega} = \begin{pmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{pmatrix}$

$$\text{Τότε } A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & & 0 \\ & & \ddots & \\ 0 & & & 0 \end{pmatrix} \quad \underline{\zeta} = \begin{pmatrix} \zeta_1 \\ \zeta_2 \\ \vdots \\ \zeta_p \end{pmatrix}$$

$H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta} \Leftrightarrow H_0: \beta_1 = \beta_2 = 0$ $\left(\begin{array}{l} \text{πρακτική αξία} \\ \text{Αν των δεξιών οι } \chi_1, \chi_2 \\ \text{δεν συνδέονται γραμμικά} \\ \text{με τα } \nu \end{array} \right)$

Περιγραφή Τεστ.

Για την κατασκευή του τεστ θεωρώ το πλήρες μοντέλο (Π.Μ)

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 \chi_{i1} + \beta_2 \chi_{i2} + \dots + \beta_p \chi_{ip} + \varepsilon_i, \quad i=1, \dots, n$$

και H_0 μοντέλο (Η.Μ). Διακρίνω το μοντέλο το οποίο προκύπτει

από το Π.Μ υπό των $H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta}$

$$\text{π.χ } A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & & 0 \\ & & \ddots & \\ 0 & & & 0 \end{pmatrix}, \quad \underline{\zeta} = \begin{pmatrix} \zeta_1 \\ \zeta_2 \\ \vdots \\ \zeta_p \end{pmatrix}$$

$$\text{Τότε } H_0: A\underline{\beta} = \underline{\zeta} \Leftrightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & & \zeta_1 \\ & & \ddots & \vdots \\ 0 & & & \zeta_p \end{array} \right) \Rightarrow \beta_1 = \beta_2 = 0$$

Άρα το $H_0: \mu = \gamma_i = \beta_0 + \beta_1 x_{i1} + \beta_2 x_{i2} + \dots + \beta_p x_{ip} + \epsilon_i$, $i=1, \dots, n$

Έστω $\hat{\beta}$ οι ΕΕΤ του μ και έστω $\hat{\beta}_{H_0}$ οι ΕΕΤ του H_0

Τότε $\hat{y} = X\hat{\beta}$ και $\hat{y}_{H_0} = X\hat{\beta}_{H_0}$ αντίστοιχα.

$$\begin{aligned} \text{Μπορώ να βρω το } SS_{res}(\mu) &\stackrel{op}{=} (y - \hat{y})^T (y - \hat{y}) \\ \text{" " } SS_{res}(H_0) &\stackrel{op}{=} (y - \hat{y}_{H_0})^T (y - \hat{y}_{H_0}) \end{aligned}$$

Θεωρώ την διαφορά $SS_{res}(H_0) - SS_{res}(\mu)$

- Αν η διαφορά είναι μικρή $\Rightarrow SS_{res}(H_0) \approx SS_{res}(\mu) \Rightarrow$
- $\Rightarrow$ Το H_0 περιγράφεται ανεξάρτητα με το καλύτερο μοντέλο $\Rightarrow$
- $\Rightarrow$ Δεν μπορώ να απορρίψω $H_0: A\beta = c$

→ Άρα μεγάλη τιμή της διαφοράς οδηγεί σε απορρίψη της H_0

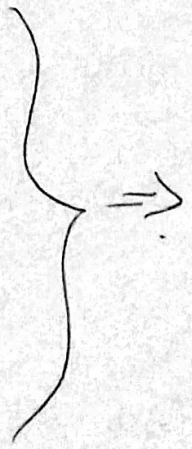
Αλγεβρική αποδεικνύεται ότι: ~~$SS_{res}(H_0) - SS_{res}(\mu) = \dots$~~

$$SS_{res}(H_0) - SS_{res}(\mu) = (A\hat{\beta} - c)^T [A(X^T X)^{-1} A^T]^{-1} (A\hat{\beta} - c)$$

Στατιστική αποδεικνύεται

$$\frac{SS_{res}(H_0) - SS_{res}(\mu)}{s^2} \sim \chi^2_q \text{ υπό την } H_0: A\beta = c$$

$$H \quad \frac{SS_{res}(\mu)}{s^2} \sim \chi^2_{n-p-1}$$

(5)

Θεωρώ $F = \frac{\left(\frac{SS_{res}(H_0|U) - SS_{res}(U)}{q} \right)}{\left(\frac{SS(U)}{n-p-1} \right)}$ =

$$= \frac{(n-p-1) (SS_{res}(H_0|U) - SS_{res}(U))}{q SS_{res}(U)} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow F = \frac{(n-p-1) (A\hat{\beta} - \xi)^T [A(X^T X)^{-1} A^T]^{-1} (A\hat{\beta} - \xi)}{q SS_{res}}$$

όπου $SS_{res} = SS_{res}(U)$

Προφανώς $F \sim F_{q, n-p-1}$ υπό την H_0

Σημειώσεις

Για τον έλεγχο της γενικής γραμμικής υπόθεσης $H_0: A\beta = \xi$

η χ^2 είναι $F = \frac{(n-p-1) (A\hat{\beta} - \xi)^T [A(X^T X)^{-1} A^T]^{-1} (A\hat{\beta} - \xi)}{q SS_{res}}$

με κατανομή των $F_{q, n-p-1}$ υπό H_0 και κ.η. $\phi \in \epsilon.6$ α

των $F \geq F_{q, n-p-1, \alpha}$.